

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Rakovníku rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Mydlou ve věci

žalobců:

- a) **Marta Páralová, narozená 20.03.1933**
Vilémov - Viniční 2562/176, 615 00, Brno-Židenice
- b) **Mgr. Libuše Jeremiasová, narozená 04.07.1957**
Slatinská 4229/69, 636 00, Brno
- c) **Ing. Eva Volejníčková, narozená 19.10.1933**
Veveří 45, 602 00, Brno
- d) **Tomáš Volejníček, narozený 10.08.1982**
U Zvonařky 1D, 120 00, Praha 2-Vinohrady
- e) **Mgr. Pavel Volejníček, narozený 04.04.1968**
Tusarova 1537/19, 170 00, Praha 7-Holešovice
- f) **MUDr. Miroslava Španělová, narozená 16.03.1946**
Za Tesárnou 871, 691 42, Valtice
- g) **Eva Zbořilová, narozená 23.09.1943**
Ježkova 6, 638 00, Brno-sever
- h) **Josef Krejčí, narozený 08.10.1954**
Konrádova 2, 628 00, Brno-Líšeň

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

i) Jiří Krejčí, narozený 28.05.1946
Jamborova 63, 615 00, Brno-Židenice

j) MUDr. Helena Volejníčková, narozená 05.07.1944
Kloboučnická 1627/7, 140 00, Praha 4-Nusle,
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8

proti
žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brodcem LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

o vydání náhradního pozemku

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobci tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

1. **Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu:**
 - parc. č. 1256 a 1259 k. ú. Krty,
 - parc. č. 798/1 v k. ú. Hořovičky,
 - parc. č. 138, 140, 149 a 154 v k. ú. Rynholec
2. **Žalobci jsou oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě.**
3. **Žalobci mají na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brno, ze dne 10. 6. 2009, č.j. 3094/92/1-RNP, ze dne 8.12.2010, č.j. 3094/92/3-RNP, a ze dne 20.5.2020, č.j. 3094/92/8-RNP, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobců v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.**
4. **Žalovaná k uspokojení nároku žalobců na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobcům pozemky:**
 - parc. č. 1256 a 1259 k. ú. Krty,
 - parc. č. 798/1 v k. ú. Hořovičky,
 - parc. č. 138, 140, 149 a 154 v k. ú. Rynholec,

a žalobci tyto pozemky do svého vlastnictví přijímají, a to tak, že

 - žalobce a) nabývá podíl o velikosti id. 1330/10000,**
 - žalobce b) nabývá podíl o velikosti id. 1330/10000,**
 - žalobce c) nabývá podíl o velikosti id. 1467/10000,**
 - žalobce d) nabývá podíl o velikosti id. 366/10000,**

žalobce e) nabývá podíl o velikosti id. 366/10000,
žalobce f) nabývá podíl o velikosti id. 169/10000,
žalobce g) nabývá podíl o velikosti id. 1535/10000,
žalobce h) nabývá podíl o velikosti id. 1535/10000,
žalobce i) nabývá podíl o velikosti id. 1535/10000,
žalobce j) nabývá podíl o velikosti id. 366/10000.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 816 939,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců.

III. Žalovaná je povinna nahradit státu náklady řízení, jejichž výše bude stanovena v samostatném usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 14.6.2021 se žalobci vůči žalované domáhají, aby soud nahradil projev vůle žalované z uzavření smlouvy o převodu pozemků parc. č. 1256 a 1259 nacházející se v k.ú. Krty, okres Rakovník, parc. č. 798/1 nacházející se v k.ú. Hořovičky, okres Rakovník, parc. č. 1041/59 nacházející se v k.ú. Hořesedly, okres Rakovník, parc. č. 54 a 64/4 nacházející se v k.ú. Krupá, okres Rakovník, parc. č. 138, 140, 149 a 154 nacházející se v k.ú. Rynholec, okres Rakovník, parc. č. 187/1 a 187/28 nacházející se v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, okres Rakovník, a to k uspokojení jejich restitučního nároku z rozhodnutí citovaných ve výrokové části tohoto rozsudku. Žalobci již v podané žalobě poukázali mj. na chybné ocenění restitučních nároků, z čehož dovozují opodstatněnost podané žaloby, neboť žalovaná je ve vztahu k uspokojení jejich restitučního nároku liknavá až svévolná.
2. Vzhledem ke zjištěným překážkám převoditelnosti žalobci vzali zpět žalobu, pokud jde o náhradní pozemky parc. č. 54 v k.ú. Krupá, parc. č. 187/1 a 187/28 v k.ú. Roztoky u Křivoklátu, kdy řízení bylo k zpětvzetí zastaveno usnesením zdejšího soudu ze dne 12.11.2021 č.j. 6 C 60/2021-494 a následně bylo řízení zastaveno ke zpětvzetí žalobců rovněž usnesením ze dne 16.6.2022 č.j. 6 C 60/2021-588, a to ohledně náhradních pozemků parc. č. 1041/59 v k.ú. Hořesedly a parc. 64/4 v k.ú. Krupá.
3. Žalobci se v mezidobí domáhali podáním ze dne 5.10.2021 změny žaloby, kterou soud usnesením č.j. 6 C 60/2021-494 ve výroku II. ze dne 12.11.2021 nepřipustil. K důvodům nepřipustění změny žaloby soud odkazuje na odůvodnění citovaného usnesení s tím, že podotýká, že žalobci podali k uspokojení svých restitučních nároků rovněž žaloby u Okresní soudu Brno – venkov a u Okresního soudu v Břeclavi, kdy pozemky označení jako náhradní k uspokojení restitučních nároků žalobců zcela postačují, přičemž z písemných vyjádření žalované vyplývá, že pozemky označené žalobci v jejich podání ze dne 5.10.2021 nejsou vhodné k uspokojení restitučního nároku žalobců, neboť byly označeny jednak překážky převoditelnosti těchto pozemků a rovněž souběžně vedená řízení jiných restituentů s dříve podanými žalobami.
4. K žalobě se žalovaná vyjádřila podáním ze dne 25.6.2021 doplněným podáním ze dne 5.8.2021. Žalovaná jednak vyjádřila nesouhlas s argumentací žalobců ohledně její liknavosti a svévole. Dále označila žalobu za předčasnou s tím, že podle mínění žalované žalobci podali žádost o přecenění až dne 30.4.2021. Dále žalovaná namítla nesrozumitelnost podané žaloby s tím, že nebyla jasně vyjádřena hodnota restitučního nároku žalobců, kdy vyjádřila rovněž nesouhlas se spojením více restitučních nároků žalobců žalobou v jedno řízení s navrhovaným petitum znějícím na nahrazení projevu vůle žalované ve prospěch spoluvlastnictví žalobců u náhradních pozemků.

5. Na závěr řízení žalovaná podáním ze dne 14.6.2022, jakož i při posledním ústním jednání dne 16.6.2022, učinila nespornou výši restitučního nároku žalobců pokud jde o částku 2 857 492,48 Kč. Ze strany žalované přitom ve vztahu k pozemkům citovaným ve výrokové části tohoto rozsudku nebyly tvrzeny žádné překážky převoditelnosti a nevyplývají ani z obsahu spisu. Hodnota náhradních pozemků citovaných ve výroku tohoto rozsudku přitom zcela jednoznačně nepřesahuje výše vyčíslený restituční nárok žalobců, jak to vyplývá ze znaleckého posudku na čl. 272 a následující spisu, ve spojení s výsledkem znalce Ing. Josefa Vaňka. Sporná tak zůstala pouze otázka liknavosti, případně svévole žalované.
6. K tomu soud na základně provedeného dokazování zjistil, že žalobci se již žádostí ze dne 20.7.2009 obrátili na Pozemkový fond České republiky ohledně přecenění nevydaných pozemků, přičemž na listině je označeno razítko Pozemkového fondu včetně data a čísla jednání. Žalovaná k této listině při ústním jednání konaném dne 7.9.2021 (čl. 196 spisu) sdělila pouze to, že nemá informace o tom, že by tuto žádost evidovala. Již na tomto místě je tedy třeba odmítnout argumentaci žalované o tom, že by žaloba byla předčasná, neboť z citované listiny je zřejmé, že žalobci se na žalovanou, respektive její právní předchůdkyni obrátili ohledně řádného ocenění restitučního nároku již v roce 2009 a nikoli jak účelově interpretuje žalovaná až v souvislosti žádostí o přecenění v roce 2021. Z výše uvedeného navíc vyplývá, že žádost o přecenění žalobců byla důvodná, neboť žalovaná nakonec restituční nárok žalobců, pokud jde o jeho výši v drtivé většině uznala, učinila tak však až v samém závěru tohoto řízení před soudem. Dále pokud jde o posouzení liknavosti žalované soud z provedeného dokazování zjistil, že restituční nárok žalobců dosud není uspokojen, a to přesto, že žalobci se aktivně zúčastnili veřejných nabídek žalované, jak to vyplývá z Protokolu o vyhodnocení výzvy na čl. 198-203 spisu, kdy žalobci se účastnili ještě dalších veřejných nabídek, jak to označili při ústním jednání dne 16.6.2022. V souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 979/2021 lze tak uzavřít, že restituční nárok žalobců nebyl dosud řádně uspokojen zejména z důvodů, že tento nebyl žalovanou řádně oceněn, přičemž na závěru o liknavosti žalované nic nemění skutečnost, že teprve v závěru daného řízení přistoupila k přecenění drtivé části restitučního nároku žalobců. Dále s ohledem na závěry vyjádřené v rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3039/20 je třeba konstatovat, že žalobcům nic nebrání žádat převod náhradních pozemků do podílového spoluvlastnictví, kdy liknavost žalované lze dovést již ve vztahu jen k některým z žalobců a není tedy podstatné, že menší část restitučního nároku vznikla žalobcům až na základě posledně citovaného rozhodnutí ve výroku tohoto rozsudku z nedávné doby. Podstatné pro posouzení nároku žalobců na nahrazení projevu vůle k převodu náhradních pozemků k uspokojení jejich restitučního nároku je naopak to, že žalobcům již od roku 2009 svědčí restituční nárok, který dosud nebyl řádně uspokojen a to zejména z důvodu chybného ocenění výše tohoto restitučního nároku ze strany žalované.
7. Na uvedených závěrech nic nemění ani závěry formulované v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 822/2021, neboť toto posledně citované rozhodnutí vychází ze skutkově odlišné situace, kdy se restituční neúčastnili veřejných nabídek žalované a svůj nesouhlas s oceněním restitučního nároku projevili až v průběhu řízení před soudem. Z dalších rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2957/2021 a sp. zn. 28 Cdo 3747/2021 naopak vyplývá, že na danou věc lze i nadále stáhnout závěry formulované v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 979/2021. K liknavosti žalované soud podotýká, že ani při ústním jednání dne 16.6.2022 žalovaná vlivem administrativního pochybení nedisponovala kartami restitucentů-žalobců, které by obsahovaly řádnou výši jejich restitučního nároku.
8. Na základě výše uvedeného lze uzavřít, že žalobcům svědčí restituční nárok minimálně ve výši 2 857 492, 48 Kč přičemž hodnota náhradních pozemků dle znaleckého posudku znalce Ing. Josefa Vaňka, činní u pozemku parc. č. 1256 v k.ú. Krty 6 539,- Kč, u pozemku parc. č. 1259

v k.ú. Krty 15 694,- Kč, u pozemku parc. č. 798/1 v k.ú. Hořovičky činí hodnota pozemku 138 703,- Kč, u pozemku parc. č. 138, 140, 149 a 154 v k.ú. Rynholec jejich hodnota činí 81 469,- Kč. Celková **hodnota náhradních pozemků ve výši 242 405,- Kč**, tedy zjevně nepřesahuje hodnotu restitučního nároku žalobců. Pokud jde o ocenění pozemků označených územně plánovací dokumentací jako budoucí rezerva s určením pro plochy bydlení v parkovém prostředí, tyto jsou dle zjištění znalce v současné době využívány jako zemědělské, kdy znalec přesvědčivě vysvětlil, z jakých důvodů tyto pozemky ocenil dle § 14 odst. 3 vyhlášky MF č. 316/1990 v ceně 5,75 Kč za m². Závěry znalce jsou rovněž v souladu se závěry, které formuloval Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 4304/2015, dle kterých vymezení uzemní rezervy podle § 36 odst. 1. Stavebního zákona je toliko dočasným opatřením pro případ, že dané území bude prověřeno pro účel zvažovaného záměru s pozitivním výsledkem.

9. Po právní stránce soud hodnotil věc podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dle jen „Zákon o půdě“), a to jeho ustanovení § 4 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. c), § 11a odst. 1, § 11a odst. 13.

10. Z ustálené judikatury k citovaným ustanovením vyplývá, že osoby, jimiž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, se mohou žalobou domáhat, aby byla žalované uložena povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků, byť jinak právem na výběr pozemku, který má být poskytnut jako náhradní, nadány nejsou, pokud žalovaná neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků mající takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby při uspokojování restitučních nároků nedocházelo ke zbytečným průtahům a k počínání, které by bylo lze označit jako liknavé, či dokonce svévolné (obdobně např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9.12.2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1.9.2010, sp. zn. 28 Cdo 3893/2008, náleží Ústavního soudu ze dne 4.3.2004, sp. zn. III. ÚS 495/02 a náleží Ústavního soudu ze dne 30.10.2007, sp. zn. III. ÚS 495/05). Tento výklad není dotčen ani vložím ustanovení § 11a upravujícího proces převodu náhradních pozemků oprávněným osobám dle zákona o půdě (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4.11.2009, sp. zn. 28 Cdo 3453/2007, případně náleží Ústavního soudu ze dne 1.9.2010, sp. zn. I. ÚS 125/10), ani sukcesí žalované do práv a povinností do Pozemkového fondu České republiky (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17.6.2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014). Uvedený postup v situaci, kdy oprávněná osoba v důsledku nedostatku postupu žalované není s to dosáhnout uspokojení svého nároku na vydání náhradních pozemků dle Zákona o půdě, nelze považovat za diskriminační vůči jiným restitucentům, jelikož je jím pouze dán průchod soukromoprávnímu principu, podle něhož práva náležejí bdělým (viz obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15.7.2015, sp. zn. 28 Cdo 1324/2014).

11. Jak již bylo výše uvedeno soud dospěl k závěru, že jsou dány předpoklady, za nichž se žalobci mohou v dané věci domáhat, aby byla žalované povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků, neboť postup žalované vůči žalobcům lze kvalifikovat jako liknavý a svévolný. Liknavost ve vztahu k žalobcům lze spatřovat, kromě výše uvedeného rovněž již v dlouhodobosti rozhodování o vydání či nevydání pozemků. Znovu je třeba konstatovat, že liknavý a svévolný přístup ve vztahu k žalobcům u žalované spočívá také v tom, že žalovaná neevidovala restituční nárok žalobců ve správné výši a to ani k žádosti žalobců z roku 2009, přičemž drtivou část restitučního nároku žalobců žalovaná přecenila teprve v samotném závěru tohoto řízení. Žalovaná přitom měla dostatek času i informací proto, aby již s ohledem na žádost žalobců z roku 2009 evidovala jejich restituční nároky v řádné výši. Nesprávným oceněním restitučního nároku žalobců ze strany žalované bylo žalobcům defakto znemožněno poskytnutí adekvátní ekvivalentní náhrady za nevydané pozemky. Žalobci doložili, že se účastnili veřejných nabídek žalované, to však nevedlo k reálnému uspokojení jejich restitučních nároků.

- 12.S ohledem na výše uvedené soud podané žalobě vyhověl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, kdy nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků citovaných ve výrokové části tohoto rozsudku, a to do podílového spoluvlastnictví žalobců v souladu s žalobním návrhem.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 151 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy ve věci zcela úspěšným žalobcům náleží plná náhrada nákladů řízení. Pokud jde o část řízení, která byla ze zpětvzetí žalobců zatavena, vyšlo až teprve v rámci soudního řízení najevo, že dotčené pozemky trpí některou z překážek převoditelnosti, přičemž řízení o žalobě žalobců na nahrazení projevu vůle žalované k převodu náhradních pozemků je řízením, kde soud není vázán návrhem žalobců, neboť úprava právního vztahu vyplývá přímo ze zákona. Žalobcům v uvedeném rozsahu nelze přičítat procesní zavinění na zastavení řízení. Soud proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku a přiznal žalobcům plnou náhradu nákladů řízení.
- 14.Náklady žalobců se stávají z nákladů za zastoupení advokátem, které představuje odměna za 7 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis podání z 21.7.2021 k výzvě soudu, sepis podání z 5.10.2021, které vedle zpětvzetí obsahuje i vyjádření k převoditelnosti pozemků označených v žalobě, účast na 3 ústních jednání soudu), kdy tarifní hodnota byla stanovena podle ocenění žalobcům vydaných náhradních pozemků ve výši 242 405,- Kč (obdobně srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1515/2020) v souladu s § 8 odst. 1, § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a odst. 3 vyhlášky č. 117/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dle jen „advokátní tarif“). Hodnota jednoho úkonu činí 9300,- Kč. Za sepis odvolání ze dne 3.12.2021 a 18.2.2021, kterým bylo vyhověno, dále náleží žalobcům náhrada nákladů za odměnu v poloviční výši dle § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu po 4650,- Kč. Zástupkyně zastupoval celkem 10 žalobců, odměna za společné úkony právní služby tak dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu činí celkem 595 200,- Kč.
- 15.Soud konstatuje, že nepřiznal žalobcům náhradu nákladů za sepis podání z 30.8.2021 a z 14.10.2021, neboť tak učinila jejich zástupkyně bez výzvy soudu a argumentaci vtělenou do tohoto podání mohla přednést při ústním jednání soudu, které je přiznaným úkonem právní služby. Stejně tak soud nepřiznal náhradu nákladů za sepis podání z 1.11.2021 a 12.11.2021, neboť se týkají změny žaloby, kterou soud nepřipustil, když žalobci mj. neoznačili vhodné pozemky a k uspokojení svého restitučního nároku a naopak v dalších žalobách označili vhodné pozemky v dostatečné výši. Soud nepřiznal žalobcům náhradu ani za doložení účastí žalobců ve veřejných nabídkách z 15.6.2022, neboť na toto poukázala jejich zástupkyně při ústním jednání, které je přiznaným úkonem právní služby. Soud nepřiznal odměnu za porady zástupkyně se žalobci. První porada je datována ještě před prvním ústním jednáním, tedy než žalobci byli ze strany soudu vyzváni dle § 118a o.s.ř., a již s ohledem na fázi řízení nelze tuto poradu označit za účelné bránění práva. Druhá (která je navíc datována již měsíc po první poradě) a třetí porada jsou datovány vždy před následující ústní jednání, na nichž však žalobci žádný zásadní procesní úkon neučinili (na rozdíl od návrhu na změnu žaloby podáním již z 5.10.2021). Nelze tedy dospět k závěru, že uvedené porady představují úkon účelného uplatňování nebo bránění práva v daném řízení.
- 16.Náhradu nákladů dále představují hotové výdaje v paušální výši 300,- Kč za 9 úkonů právní služby dle § 13 odst. 4. advokátního tarifu, tedy celkem 2700,- Kč. Dále žalobcům náleží náhrada za cestovné za cestu jejich zástupkyně z Prahy do Rakovníka a zpět (celkem 132 km) na 1. a 3. ústní jednání automobilem o spotřebě 6,57 l nafty na 100km a 2. ústní jednání automobilem o

spotřebě 6,4 l benzínu na 100 km. Při druhé jízdě byl doložen nákup pohonných hmot za 37,50 Kč/litr, při třetí ve výši 48,50 Kč. **Jízdné** včetně amortizace činí 817,- Kč + 898,- Kč + 1041 Kč, tj. celkem **2756,- Kč**. Zástupci žalobců náleží rovněž náhrada za promeškaný čas za 12 půlhodin po 100,- Kč podle § 14 advokátního tarifu, tj. 1200,- Kč. Dále náklady zastoupení žalobců jsou zvýšeny o 21 % DPH z výše uvedených nákladů ve výši 126 390,- Kč, kterou je zástupce žalobců povinen odvést, neboť je jejím plátcem. Žalobci rovněž náleží náhrada za vypracované znalecké posudky, které byly předmětem dokazování, a to jednak v doložené 84 700 Kč ohledně nevydaných pozemků dle faktury z 27.7.2021, kdy tato úhrada s ohledem na obsah a rozsah znaleckého posudku není zjevně nepřiměřená, a lze ji tak považovat za účelně vynaložený náklad řízení, přičemž z obsahu spisu vyplývá, že dosud tato částka nebyla přiznána v jiném řízení, a dále v částce 3993,- Kč ohledně náhradních pozemků, dle faktury z 28.9.2021 (polovina za přípravné práce 1500,- Kč a 1800,- Kč za vypracování znaleckého posudku, dále 21% DPH), kdy ani tato úhrada není zjevně nepřiměřená. Celkem tak soud přiznal částku uvedenou ve výroku II. tohoto rozsudku.

17. Lhůta ke splnění povinnosti byla určena podle ustanovení § 160 odst. 1., část věty před středníkem o.s.ř. , neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal soud důvody. Náhrada nákladů řízení byla určena k rukám zástupce žalobců podle § 149 odst. 1 o.s.ř.
18. Výrok III. tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 148 odst. 1 . o.s.ř., kdy stát má podle výsledku řízení, kdy žalobci měli plný úspěch proti žalované, která ve věci zcela neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení, a to za znalečné s ohledem na výslech znalce při ústním jednání dne 16.6.2022. Výše těchto nákladů jakož i lhůta k zaplacení bude v souladu s ustanovením § 155 odst. 1 část věty druhé za středníkem o.s.ř. určena v samostatném usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Rakovníku.

Nebude-li povinnost stanovená ve výroku II. a III. splněna dobrovolně, lze se domáhat jejího splnění návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekučním návrhem k soudnímu exekutorovi.

Rakovník 21. června 2022

Mgr. Pavel Mydla, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Leitnerová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 18.01.2023 ve spojení s R KS Praha ze dne 2.11.2022 č.j. 21Co 227/2022-668, ve výroku II. právní moci dne 18.01.2023 ve spojení s R KS Praha ze dne 2.11.2022 č.j. 21Co 227/2022-668 a je vykonatelné dne 24.01.2023, ve výroku III. právní moci dne 18.01.2023 ve spojení s R KS Praha ze dne 2.11.2022 č.j. 21Co 227/2022-668. Připojení doložky provedla Jitka Černá dne 25.01.2023.